

СТРАТЕГІЇ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

асистент **Вороненко В.І.**

Сумський державний університет (Україна)

Стратегія еколого-економічного розвитку регіону може бути розроблена за допомогою набору двох видів інструментів, які виділяються сучасними авторами:

- соціально спрямовані інструменти, що сприяють залученню населення до розвитку регіональної економіки;
- інституційні інструменти.

Інституційні інструменти на відміну від інших інструментів мають подвійний потенціал впливу. Це оперативна підтримка вибраної стратегії регіонального економічного розвитку та зміна тих інституційних параметрів регіональної системи, що заважають розвитку охорони природи.

Виділяють три групи інституціональних інструментів в сфері розроблення стратегії екобалансованого розвитку економіки регіону. В якості розмежувальної ознаки вибрана ознака рівня організації економічних відношень, якому відповідає обраний інституційний інструмент. Утворювальний потенціал і функціональна орієнтація груп інституціональних інструментів полягає:

1. Інструменти, що орієнтовані на індивідуальну поведінку локальних суб'єктів. На регіональному рівні до таких суб'єктів відносяться: суб'єкти малого і середнього бізнесу, домогосподарства, малі інвестори, робоча сила, людський капітал.

2. Інструменти, що орієнтовані на добровільно організовану чи корпоративну поведінку, яка базується на спільному інтересі суб'єктів. При розробленні і реалізації регіональної стратегії розвитку природоохоронної діяльності до цих суб'єктів можуть бути віднесені: некомерційні партнерства, суспільства з обмеженою відповідальністю, акціонерні суспільства, об'єднання людей, що реалізують свої професіональні інтереси.

3. Інструменти, що спрямовані на членів командно-колективних дій, тобто дій, що спричинені державною владою. В регіональній стратегії до членів командно-колективних дій можуть бути віднесені: платники податків, державні службовці, бюджетні установи, особи, що підлягають обов'язковому страхуванню та ліцензуванню.

Інституційні інструменти є одними з найскладніших у розробленні стратегії еколого-економічного розвитку регіону. Їх використання може привести як до високих економічних результатів, так і до високих ризиків. Ефективність способу вибору інституту впливає на витрати організації спільної діяльності.